Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Sant Sadurní de Montmajor

Montmajor

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Montmajor
Emplaçament A la part alta del nucli de Montmajor, a l'inici de la carretera que porta a Gargallà.

Coordenades:

Latitud: 42.0135072013882
Longitud: 1.7337905609434714
UTM Est (X): 395157
UTM Nord (Y): 4652052

Classificació

Número de fitxa 08132 - 3
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme Historicista
Segle XX
Any 1922
Autoria de l'element: Els germans Casimir i Esteve Sala Codinet
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari IPAC, nº 3420. Any 1982.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religiós
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Solsona. Palau Episcopal. 25280 SOLSONA
Fitxes associades:
Antiga església de Sant Sadurní del castell de Montmajor
Autoria de la fitxa Cortés Elía, Mª del Agua

Data de registre de la fitxa: dt., 01/10/2002 - 02:00

Descripció

Església d'una sola nau amb capelles laterals a manera de transepte, amb el presbiteri a tramuntana formant un absis poligonal. La façana és a migdia, amb una porta d'arc apuntat i rosasa quatrilobul·lada. El campanar en forma de torre de planta quadrada està adossat al costat de ponent, mentre al costat de llevant hi ha la rectoria. És una construcció eclèctica feta a partir d'uns mòduls medievalistes gotitzants, però que no aconseguiren crear cap estructura original. La nau interior està coberta amb volta d'aresta i conserva els altars del Pujol de Planès (el Major de Sant Esteve, i el lateral del Roser), així com una Dolorosa procedent de l'altar major de l'església de Sant Sadurní del castell i una imatge de Sant Llop, de l'altar lateral de la mateixa església.

Observacions:

La parròquia de Montmajor conserva el seu arxiu, així com els de Correà i del Pujol de Planès. Es conserven a l'església els dos retaules barrocs de l'església de Sant Esteve del Pujol de Planès.

Història

L'any 1907 el rector Climent Camp demana permís al bisbat de Solsona per viure fóra de la rectoria de Sant Sadurní del Castell de Montmajor, pel mal estat d'aquesta. Uns quants veïns i el mateix rector demanen que s'edifiqui una nova rectoria més avall de l'església. Els feligresos dels Plans volíen la construcció d'una nova església més propera a la zona de cases més noves, mentre que els del tossal defensàven que s'adobès l'església i rectoria antigues (a sota del castell). Finalment, el 1911 ja estava construida la nova rectoria al peu de la costa. Seguidament s'inicià la construcció de la nova església amb un projecte dels germans Casimir i Esteve Sala i Codinet amb un pressupost de 10.000 ptes. Per la construcció es va desmuntar l'església vella i es van aprofitar les pedres. Va ser inaugurada el 17 de setembre de 1922. El campanar es va començar més tard i es va acabar el 1950, en el que es va posar una campana amb el nom de "Maria del Roser de Fàtima, Lupa i Saturnina". També va ser traslladat el cementiri.

Bibliografia

BACH, A. (1999). Notes històriques de Montmajor. A L'Erol nº63, Dossier: Montmajor, un municipi de sis parròquies. Àmbit de Recerques del Berguedà. Pàgs. 18- 27.